

Reseberättelse från EANM, Wien

Tack vare ett resestipendium från Svensk förening för nuklearmedicin fick jag möjligheten att presentera min forskning vid 2017 års European Association of Nuclear Medicine (EANM) på Austria Center Vienna i Wien Österrike. Reseanslaget gav mig även tillfället att närvara på en för-kurs, där företag var inbjudna att presentera vetenskapliga föredrag om möjligheterna samt svårigheterna med utvecklingen av nya terapeutiska radiofarmaka.

Konferensens öppningsceremoni började på kvällen vid sjutiden lördagen den 21 oktober och för oss som närvarade på förkursen inkluderade det även att vi närvarade under lördagsförmiddagen på föreläsningar. Jag närvarade på kursen "Clinical Introduction of New Radiotherapeutics: Challenges and Opportunities" som berörde olika terapibehandlingar med mikrosfärer med P-32, Ho-166 och Y-90 samt behandling med alfastrålande Ra-223 och Th-227. Hela sektionen avslutades med att alla föredragshållare fick vara med i en paneldebatt som även den var väldigt lärorik. Kursen var väldigt lärorik och berörde olika aspekter av utveckling administrering och dosimetri för nya radiofarmaka för terapeutiska behandlingar.

På söndagen var det schemalagda föreläsningar från 8:00 till 18:00. För mig som är forskarstuderande inom interndosimetri fanns det en konferensprofil, Do.MoRe (DOSimetry and Molecular Radiotherapy) som handlade just om dosimetri. Vilket gjorde att dessa sektioner blev min huvudprioritet under hela konferensen. Mellan föreläsningarna fokuserade jag under söndagen på att läsa igenom många av konferensens posterbidrag. Anledningen till detta var att kunna läsa in sig på bidragen innan presenterarna skulle närvara vid sina poster. Det fanns många intressanta poster både inom närliggande forskningsområden samt inom mitt eget forskningsområde vilket också ledde till givande diskussioner när posterpresentatörerna var schemalagda att befann sig vid sina poster.

Måndagen var även det en heldag med föreläsningar från 8:00 till 18:00. Under denna dag valde jag att titta på vad utställarna hade att erbjuda. Den har nämligen skett många avancerade tekniska utvecklingar inom nuklearmedicin under en ganska kort tid och att få möjlighet att träffa aktörerna bakom dessa utvecklingar var givande.

Under konferensen presenterade jag min forskning vid två olika tillfällen. På onsdagen hölls en muntlig presentation om ett interdosimetrisk datorprogram (IDAC-Dose2.1) för diagnostisk referensdosimetriska uppskattningar som jag har utvecklat. Datorprogrammet är tänkt att användas i revisionen av ICRP Publikation 128 men tanken är även att andra forskningsgrupper ska ha möjlighet att använda programmet för att fördjupa. Även på måndagen var jag inbjuden av ett företag att hålla ett föredrag på 30 minuter om min forskning inom diagnostisk interndosimetri.

För en person som mig, forskarstuderande vid strålningsfysik i Malmö, som ännu inte är så van vid att åka på konferenser tyckte att det var en lärorik upplevelse. Var dock inte riktigt förbered på vilken mental ansträngning varje dag medförde och jag kände mig varje kväll helt slut. Men jag hade turen att bo på ett lugnt och bra hotell som tillät mig att ladda om inför varje konferensdag. Tycker även att Wien var en bra konferensstad. Mina samlade intryck av EANM 2017 var att den var väldigt bra och mycket lärorik. Därför vill jag åter igen tacka Svensk förening för nuklearmedicin för att ni gav mig möjligheten att närvara på denna konferens.

/Martin Andersson

Forskarstuderande vid Medicinsk strålningsfysik i Malmö vid Lunds Universitet